

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 13. De locis quibusdam è Truculento Plautina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

πῶς ὁ οἰσ γάμοις καὶ βασιλεῖς καὶ δῶμασι συζητήσῃν
 versus comici, quantum suspicor, hic fuit,

Εμὲ γαμοῦντ' ἔδ' ὁ γέροντ' ἤδετο.

De locis quibusdam è Truculento Plautina.

CAPVT XIII.

MIRIS modis deformatus est Plautus: & e-
 dem ita malè acceptus multis admodum
 eis, vt, quòd in pugilem ait poëta quidam Graecus
 eum è pugna talem rediisse, vt si in speculum iura-
 ciat iuraturus sit, se eundem non esse qui fuerat
 videatur Plautus, si quis eum ab inferis Æsculapius
 excitet, iuraturus fabulas illas suas non esse. Miror
 autem me semper studium tenuit illius, si qua ratio
 possem, adiuvandi: fuitque aliquod tēpus, cui
 sperabam fore, vt omnes illius comœdiæ multis è
 vulneribus sanata ederentur: sed consilium meum
 cum alia remorata sunt, tum magnificè multarum
 pollicitationes, qui mihi per literas significabat
 idem opus aut sibi, aut suis quibusdam magnis
 præclaris viris esse in manibus: vt vereretur, si cum
 libus antagonistis in arenam descenderem, ne
 inanis modò ac superuacaneus, sed ridiculus
 meus omnis exiret labor. Illi autem interea per
 mortui sunt, partim cessant, tamquam sibi satis
 ducentes, quòd nouum opus aliis nunciarint. Sunt
 fuci quidam qui quæ iam pridem & à me & ab aliis
 notata ac publicata sunt, ea colligentes, & pro
 impudenter venditantes, Plautinas comœdias in
 bus multa integra deprauarunt, multa corrupta
 diùs etiam corruerunt, vt à se in pristinum nitorem
 restituta, edere non vellentur. Quamquam igitur
 in aliis mihi accidit, idem in eis quoque, quæ his

bris inspergam, mihi euenturum auguratur animus: experiar tamen, neque tantum apud me valere sinam quamlibet iustam indignationem, vt non plus valeat voluntatis publicæ ratio. Ac nunc quidem veteres coniecturas meas proponam de quibusdam locis è Truulento: quibus *δ μαργαίτης* Tuinebus aliter medicinam facere conatus est. Quod enim ita vulgò legitur:

Supplicium ad te hanc minam fero auri. si mihi ridespice: id ille ita legendum censet: *Si mihi rides, spice.*

At ego hoc modo conieceram:

Supplicium ad te hanc minam fero purissimi auri. respice. neque dum me panitet coniecturæ. Quod autem in eadem fabula est,

Non enim possunt militares pueri & à via educere:

ille ita legit, *& à via educier*: Ego autem rectum iudicabam, quod in veteribus libris repereram, *setania educier*: aut vt in aliis item veteribus, *setanio educier*.

Setanium enim, aut setania, aut, vt apud Dioscoridem & Theophrastum legitur, sitanium, vel sitania, genus mespili est in Italia frequens: cuius multis locis & apud Plinium mentio est. Hoc igitur dicit meretrix, non posse militares pueros vilibus & parui pretij cibis educari, cuiusmodi est setania. Ac nescio quomodo durat, hodieq. apud Italos idem loquendi genus in sermone vulgi: vt si multa ac magna requiri ad aliquid efficiendum significant, dicant, aliud requiri quam mespila. Est & cæpæ genus setamia. Nā de tintinnabulis, semper idē, quod ille tradidit, senseram: & præter locum Zonaræ, habebam alium ex Pseudolo:

Iam hic ero. verum extra portam Metiam currendum est prius.

Quid eò? lanios inde accersam duos cum tintinnabulis.

Eadem duo greges virgarum inde vimearum adegero:

Q 2

Vt hodie

Metretia
Lectio
LII
25

Ut hodie ad litationem huic suppetat satias Ioni.

In malam crucem islic ibiq. Iuppiter lenonius.

etenim extra portam Metiam habitabat carnifex: ibi comburebantur cadauera damnatorum. Unde in Casina:

Illum edepol videre ardentem te extra portam Metiam.

Credo ecastor velle.

Nunc igitur hæc, alia posthac, ut quidque occurrerit, proferemus.

E. Ciceronis Academicis emendatus locus.

CAPV T XIII.

Locus est Ciceronis ad finem libri primi Academicarum quaestionum, deprauatus ille quidem in omnibus libris, sed cuius ita facilis emendatio est, ut diu piguerit me eam in litteras referre, cum putarem ita obtusum neminem fore, quin eam facile videret, si paullulum animum aduerteret. Nunc cum videam, neque hominem cruditissimum Turnebonum qui eleganti sanè commentario librum illum illustravit, neque alios qui postea Ciceronem à se, ut ipsi quidem putabant, nam quid præstiterint, videbimus emendatum ediderunt, quidquam de mendo cogitasse, indicabo eum, & purgabo, ne diutius macula illa in tam polito scriptore hæreat. Verba autem, quae dico, Ciceronis hæc sunt: *Cum Zenone, inquam, ut incepimus, Arcesilas sibi omne certamen instituit, non perperam nacia aut studio vincendi, ut mihi quidem videtur, sed rerum rerum obscuritate, quæ ad confessionem ignorantiam adduxerant Socratem, veluti amantes Socratem, Democritum, Anaxagoram, Empedoclem, omnes panè veteres, nihil cognosci, nihil percipi, nihil sciri posse dixerunt. Hinc Cicero. Sed quomodo, quaeso, Socratem amare potuerat*